

ברוך פרת (1920-2003)

ברוך פרת נולד בפולין ב- 1920 ועלה ארצה כילד עם "העליה הפולנית" ב- 1924. למד פיסיקה באוניברסיטה העברית והיה בוגר המחזור הראשון שקיבל תואר מוסמך לפיסיקה, זאת בשנת 1945. את המחקר לקראת התואר עשה בהנחייתו של פרופ' רקח. בזמן מלחמת העצמאות היה בין מקימו של חיל המדע ושל הרשות לפתוח אמצעי לחימה – רפא"ל. בשנת 1953 הצטרף למדור לפיסיקה של הטכניון כסטודנט לתואר שלישי. את לימודיו לתואר עשה ב- "צריף הירוק" בסמוך לבנין ההיסטורי של הטכניון בהדר הכרמל, שם שכנ המדור לפיסיקה באותם ימים. את המחקר עשה בהנחייתו של פרופ' מני והיה שוב אחד הראשונים שקיבל תואר דוקטור בפיסיקה בטכניון, בשנת 1958.

ברוך פרת חזר כאיש סגל לפקולטה לפיסיקה ב- 1961. תחום המחקר של ברוך פרת היה חצאי מוליכים. הוא גידל את הגבישים הראשונים של סיליקון, גרמניום וגליום-ארסניד שהוכנו בארץ עם הזמן הרחיב את תחום המחקר שלו ליישומים של סיליקון אמורפי, בעיקר בנושא אנרגיה ותאי שמש.

ברוך הקדיש הרבה להוראת הפיסיקה. בראשית שנות ה-50, לפני שהחל את לימודי הדוקטורט, היה מורה בבי"ס הריאלי. כחבר סגל בטכניון, תרגם מספר ספרי לימוד בפיסיקה לשפה העברית, ובין השאר עסק גם במשלוח חמרי לימוד לחיילי צה"ל סטודנטים שישבו בשבי אחרי מלחמת ששת הימים.

ברוך פרת פגש לגמלאות כפרופסור אמריטוס ב- 1968. לאחר פרישתו היה פעיל במאבק לשימור הבנין ההיסטורי של הטכניון והפיכתו למוזיאון הלאומי למדע. היה חבר בוועדה המייעצת של המוזיאון עד יומו האחרון.

נפטר ב- 14 לינואר 2003. הלל פרת, בנו של פרופ' ברוך פרת, הוא כיום פרופסור בבי"ס לרפואה של הטכניון.